

อดุลชาติ อุดมโน นานโก

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๔๗
ปีการศึกษา ๒๕๑๖
๓๐ มีนาคม ๒๕๑๗
ราคา ๕๐ สตางค์

เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่าง

ม.ร.๐601.033.0332/2517.03.47 [001-004]

งดสอนกระบวนวิชาภาค 2

ปีการศึกษา 2516

ด้วยในการลงทะเบียนเรียนภาค 2 ปีการศึกษา 2516 พบว่า มีนักศึกษาได้ลงทะเบียนกระบวนวิชาดังต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า 10 คน คือ

1. BI 221
2. ED 325
3. ED 336

ฉะนั้น ข้าพข้าพเจ้าขอเรียนขอขอร้องให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาดังกล่าวในภาค 2 ปีการศึกษา 2516

จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกัน และให้นักศึกษาขอขอร้องคืนได้

การย้ายคณะหรือสาขาวิชา

นักศึกษาที่ประสงค์จะย้ายคณะหรือสาขาวิชาภายในคณะก่อนเปิดภาคเรียนปกติ สำหรับปีการศึกษา 2517 ให้มาขึ้นคำร้องที่สำนักบริการทางวิชาการ และทดสอบประเมินผล ไร่ระหว่างวันที่ 1 เมษายน จนถึงวันที่ 12 เมษายน 2517 และระหว่างวันที่ 28 พฤษภาคม จนถึงวันที่ 5 มิถุนายน 2517 โดยปฏิบัติตามลำดับ ดังนี้

1. ชื่อคำร้องที่แนบเงิน สำนักงานอธิการบดี ๑ ฉบับ
  2. เขียนคำร้องแสดงความประสงค์ขอ ย้ายคณะ และหรือสาขาวิชาให้ชัดเจนแล้วนำไปเสนอ คณะบดีคณะ ที่นักศึกษาสังกัดอยู่เดิม
  3. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะบดีแล้ว นำคำร้องฉบับนี้ไปเสนอต่อคณะบดีคณะที่ นักศึกษา ประสงค์ จะเข้าศึกษา เพื่อขออนุมัติรับเข้าศึกษา อีกครั้งหนึ่ง
  4. นำหลักฐานต่าง ๆ คือ
    - ก. คำร้องฉบับที่ ได้รับอนุมัติครบถ้วนแล้ว
    - ข. ใบเสร็จ (ม.ร. 14) มีหน้าแสดงหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมการย้ายคณะและค่าทำบัตรประจำตัวใหม่รวมเงิน 40 บาท
    - ค. รูปถ่ายขนาด 2 x 3 ซม. 1 รูป
    - ง. บัตรประจำตัวนักศึกษา
- ไปติดต่อกับฝ่ายทะเบียนและสถิติ สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล เพื่อจะได้ดำเนินการให้ต่อไป

ชมรมยิงปืนมหาวิทยาลัยไฮเซ่เยี่ยม ม.ร.

คณะอาจารย์และนัก ศึกษา จาก ชมรม ยิงปืนของมหาวิทยาลัยไฮเซ่ ประเทศญี่ปุ่น เข้าเยี่ยมคำนับผู้รักษาการอธิการบดี

เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2517 เวลา 11.00 น. คณะอาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยไฮเซ่ ประเทศญี่ปุ่นได้เข้าเยี่ยมคำนับผู้รักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องในโอกาสที่เดินทางมาแข่งขันยิงปืนกับ 5 มหาวิทยาลัย (ม.ร. ม.ก. ม.ธ. ม.ช. และ จุฬาฯ) ในประเทศไทย ระหว่างวันที่ 14-16 มีนาคม 2517

อนึ่งในการนี้ คณะอาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยไฮเซ่ ได้แลกเปลี่ยน ของที่ระลึกกับคณะอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และเยี่ยมชมบริเวณมหาวิทยาลัยด้วย

ภาพและข่าวโดย อาจารย์สมคิด สิริศิลป์
ภาควิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์

การปรับปรุงการจัดตารางสอน และตารางสอบไล่

ตามประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง ลงวันที่ 9 สิงหาคม 2516 เรื่องการจัดตารางสอนและตารางสอบไล่ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 ปีการศึกษา 2516 เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ที่ประชุมคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 5/2517 เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2517 ได้มีมติให้ปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยราม คำแหงดังกล่าว โดยให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ 11. การสอนครั้งละ 1 ชั่วโมง หมายถึงการสอนครั้งละ 50 นาที โดยให้ใช้เวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด ดังนี้

0730-0820, 0900-0950, 1030-1120, 1200-1250, 1300-1350, 1430-1520, 1600-1650, 1730-1820

ข้อ 12. การสอนครั้งละ 1 ชั่วโมงครึ่ง หมายถึงการสอนครั้งละ 75 นาที โดยให้ใช้เวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด ดังนี้

0730-0845, 0900-1015, 1030-1145, 1300-1415, 1430-1545, 1600-1715, 1730-1845

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ปีการศึกษา 2517 เป็นต้นไป

สรุปข่าวมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. เริ่มแต่ภาค 1 ปีการศึกษา 2517 มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะมีการบรรยายเพิ่มขึ้นในวันเสาร์ ทั้งนี้เพื่อให้อาคารเรียนให้เป็นประโยชน์ได้มากขึ้น และเพื่อสนองความประสงค์ของนักศึกษาบางส่วน ที่ไม่อาจจะมาฟังคำบรรยายในวันเวลาราชการได้ สำหรับกระบวนวิชาที่จะเปิดให้มีการบรรยายในวันเสาร์นั้น ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนเรียบร้อยแล้วว่าอาจารย์ท่านใดประสงค์จะทำการสอน

2. มหาวิทยาลัยได้ส่งข่าวรามคำแหง อภิวันทนภาพไปยังจังหวัดต่าง ๆ ดังนั้นในกรณีที่นักศึกษาต่างจังหวัดไม่ได้รับข่าวรามคำแหง อาจหาอ่านได้ในห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด และนักศึกษาที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค อาจหาอ่านได้จากสถาบันที่อยู่ใกล้

3. การดำเนินการสร้างอาคารเรียน 5 ชั้นของมหาวิทยาลัยได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว คือที่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ชื่ออาคาร คือ "ศรีวิชัยนาถ" อาคารนี้เป็นอาคารเรียน และจะใช้เป็นที่ทำการของคณะบริหารธุรกิจบัณฑิตชั่วคราว ทั้งนี้เพราะอาคารที่เป็นที่ทำการคณะ

ลงทะเบียนเรียนภาคฤดูร้อน

ปีการศึกษา 2516

อังคารที่ 16 ถึง สุุกร์ที่ 19 เมษายน

สรุปข่าว ม.ร.   **ต่อจากหน้า ๑**

บริหารธุรกิจเดิม จะมีการวัดตอนเพื่อปลูกสร้างอาคารเรียนใหม่

4. อาคารที่ใกล้จะเสร็จเรียบร้อยแล้ว คืออาคาร 5 ชั้น ใกล้พระรูปพ่อขุน ซึ่งจะใช้เป็นทั้งทำการคณะมนุษยศาสตร์ และใช้เป็นชั้นเรียนด้วย

5. อาคารศึกษาศาสตร์ (EB) และร้านอาหารศาลาไทย ได้มีการวัดตอนเกือบจะเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างอาคารเรียน และเป็นทั้งทำการของคณะนิติศาสตร์และศึกษาศาสตร์

6. อาคารที่ใช้เป็นที่ทำการฝ่ายค้ำวามหาวิทยาลัย ได้มีการวัดตอนเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างอาคารเรียน และเป็นทั้งทำการสำนักงานอธิการบดี สำหรับอาคารที่ใช้เป็นสำนักงานอธิการบดีในปัจจุบันนี้ คาดว่าจะใช้เป็นทั้งทำการของ อศจ.ร. และสถานศึกษา เมื่ออาคารสำนักงานอธิการบดีเสร็จเรียบร้อยแล้ว

7. อาคารที่กำลังสร้างใกล้กับที่ทำการคณะนิติศาสตร์ในปัจจุบัน จะเป็นอาคารห้องสมุด

ปฏิทินการศึกษา
ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๑๖

อังคาร 16-ศุกร์ 19 เม.ย. 17	ลงทะเบียนเรียนภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๑๖
จันทร์ 22 เม.ย. 17	เปิดเรียนภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๑๖
จันทร์ 22-พุธ ๒๔ เม.ย. 17	ลงทะเบียนชำระค่า โคนเสียค่าปรับวินละ 10 บาท นับตั้งแต่ 22 เม.ย. เป็นต้นไป
จันทร์ 22-พุธ ๒๔ เม.ย. 17	บอกเห็นและบอกเลิกกระบวนวิชาโดยมีสิทธิได้รับเงินค่าหน่วยกิตคืน
พฤหัสบดี 25 เม.ย.-ศุกร์ 3 พ.ค. 17	บอกเลิกกระบวนวิชา แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าหน่วยกิตคืน
อังคาร 28 พ.ค. 17	วันสุดท้ายสำหรับการเรียนภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๑๖
เสาร์ 1-อังคาร 4 มิ.ย. 17	สอบไล่

เปิดเรียนภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๑๖
จันทร์ที่ 22 เมษายน ๒๕๑๖

ปฏิทินการศึกษา
ภาค 1 ปีการศึกษา ๒๕๑๖

พุธ ๒๒ พ.ค.-อังคาร ๑๑ มิ.ย. 17	จำหน่ายใบสมัคร
พุธ ๕-อังคาร ๑๑ มิ.ย. 17	รับสมัครนักศึกษาใหม่พร้อมทั้งขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและลงทะเบียนเรียนภาค 1
พุธ 12-พุธ 19 มิ.ย. 17	ลงทะเบียนเรียนนักศึกษาคำ
อาทิตย์ 16 มิ.ย. 17	ปฐมฤกษ์เปิดศึกษาใหม่
พฤหัสบดี ๒๐ มิ.ย. 17	เปิดเรียนภาค 1
พฤหัสบดี ๒๐-พุธ ๒๖ มิ.ย. 17	ลงทะเบียนชำระค่าปรับวินละ 10 บาท นับตั้งแต่ 20 มิ.ย. เป็นต้นไป
พฤหัสบดี ๒๐-พุธ ๒๔ มิ.ย. 17	บอกเห็นและบอกเลิกกระบวนวิชาโดยมีสิทธิได้รับเงินค่าหน่วยกิตคืน
พฤหัสบดี ๒๗ มิ.ย.-พุธ ๓๑ พ.ค. 17	บอกเลิกกระบวนวิชา แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าหน่วยกิตคืน
พุธ 9 พ.ค. 17	วันสุดท้ายของการเรียนภาค 1
เสาร์ 1๖-ศุกร์ ๒๓ พ.ค. 17	สอบไล่

พันธุ์ไม้ใน ม.ร.
ไม้

เนื่องด้วยเหตุการณ์และภาวะวิกฤติของบางประการ ทำให้รายการพันธุ์ไม้ใน ม.ร. ซึ่งเคยนำมาเสนอต่อท่านผู้สนใจต้องหยุดไปชั่วระยะหนึ่ง ขณะนี้เรื่องราวต่าง ๆ ก็ผ่านไปโดยดีแล้ว ผู้เขียนมีความยินดีที่จะนำเอาพันธุ์ไม้ชนิดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยของเรา มาแนะนำต่อท่านผู้อ่านต่อไป สำหรับท่านผู้มิชอบคิดและคำแนะนำที่จะบอกกล่าวแก่ผู้เขียน ก็ขอได้โปรดส่งไปยังบรรณาธิการที่เคยเป็นมาแต่เดิม เราขอตอบด้วยความขอบคุณยิ่ง

ท่านผู้อ่านที่อยู่ร่วมสมัยกับชาวศตวรรษที่ ๒๑ คงจะเคยได้ยินคำว่า "มีอะไรในกอไผ่" หรือ "ไม่มีอะไรในกอไผ่" กันมาบ้างแล้ว วลีดังกล่าวนอกจากจะทำให้ผู้พูดเกิดความหุนหาวตามธรรมเนียมแล้ว ในส่วนของผู้เขียนเองก็เคยแอบมีความรู้สึกชื่นชมอยู่ในใจว่า อย่างน้อยก็เป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เรื่องราวของต้นไม้ได้บ้าง เมื่อสองสามวันก่อนนี้ ขณะผู้เขียนกำลังเดินจะไปห้องบรรยาย ก็ได้ยินวลีที่ว่านั้นอีกครั้งหนึ่ง จึงคิดว่าน่าจะนำเรื่องราวของ "ไผ่" มาเล่าสู่กันฟังบ้าง

คงไม่มีใครสักคนที่ไม่รู้จักไผ่ เพราะเป็นพันธุ์ไม้ที่อาจเรียกได้ว่าแพร่หลายที่สุดในบ้านเมืองเรา คนไทยเรากันเคยกับไม้ไผ่มาตั้งแต่โบราณกาล ในแง่ของการนำมาใช้เป็นปัจจัยแห่งการดำรงชีวิต จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย แม้กระทั่งทางคติพจน์บ้านและปรัชญาธรรมเราก็หาไม้ไผ่เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่มาก เช่น คำว่าแหกคอก ผ่านเหล่าผ้อ หรือคติขี้ดื้อที่ครูขุนเก่าแก่ขี้ดื้อในการปกครองนักเรียนก็โตแก่ นำไผ่ ลุกยก กอไผ่ ไล่ออก เป็นต้น ยิ่งกว่านั้นในประวัติศาสตร์ของไทย เราก็คงพบว่าไม้ไผ่ก็มีส่วนกระตุ้นให้เราได้แม่ทัพ ที่มีวินัยและ ความดีเสีย เช่น เจ้าพระยาโกษาปาน แม่ทัพผู้นำพลไปปราบเมืองเชียงใหม่ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เป็นต้น

คามพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๙๓ หน้า 629 ให้คำจำกัดความของไผ่ไว้ว่า เป็นต้นไม้จำพวกหนึ่ง เป็นกอ มีลำต้นสูงและเป็นปล้อง ๆ มีหลายชนิด เช่น ไผ่บ้ง ไผ่สีสุก ฯลฯ

ในทางพฤกษศาสตร์ จัดไผ่ไว้เป็นพืชที่อยู่วงศ์หญ้า (Family Graminae หรือ Gramineae) จึงเรียกได้ว่าไผ่เป็นหญ้าที่มีความสูงใหญ่ที่สุดในโลกของหญ้า ในเผ่าพันธุ์ของไผ่นั้น มีชื่อเรียกเฉพาะว่า เผ่า (Tribe) Bambuseae ซึ่งประกอบด้วยสกุลใหญ่ ๆ 11 สกุล อันได้แก่สกุล Arundinaria พวกหญ้าเพ็ชหรือไผ่เพ็ชของภาคอีสาน สกุล Bambusa ไผ่แกวไผ่ที่พบเห็นทั่วไปรวมทั้งในมหาวิทยาลัยของเรา สกุล Cephalostachyum เช่น ไผ่ที่ใช้ทำกระบอกข้าวหลาม สกุล Schizostachyum สกุล Oxytenanthera สกุล Phyllostachys สกุล Thrsostachys สกุล Dinochloa สกุล Gigantochloa สกุล Dendrocalamus และสกุล Melocalamus

สำหรับไผ่ซึ่งมีอยู่ในมหาวิทยาลัยของเรานั้นมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Bambusa siamensis* เป็นไผ่ที่มีลักษณะค่อนข้างงาม โดยเกิดรวมเป็นกอกระจัดกระจาย ออกแตกกอออกแล้วโค้งงอ ลำต้นค่อนข้างโคนโคนปานกลางแล้วเรียวไปทางตอนปลายตามลำต้น ประกอบด้วยใบเดี่ยวละเอียด เวลาลมพัดจะพลิ้วปลิวสับคล้ายขนนก จึงมีชื่อสามัญในภาษาอังกฤษว่า "feathery bamboo" นับเป็นพันธุ์ที่น่าปลูกเพื่อความรื่นรมย์เป็นอย่างยิ่ง

ถ้ากล่าวถึงประโยชน์ของไผ่แล้ว สำหรับไทยเรานำไผ่ไปใช้ประโยชน์ได้ในทุกงาน ทั้งงานมงคลและงานอวมงคลตั้งแต่เกิดจนตาย ตลอดจนงานใช้สอยในชีวิตประจำวัน เช่น นำมาปลูกสร้างบ้านที่อยู่อาศัย ทำฟาก (ไม้ไผ่ซางที่นำมาสับคานแนวยาว แล้วผ่าผ่าทำฟาก) เมื่อคลอดหรือ "ตกฟาก" ก็ใช้กวนไม้ไผ่คั่วสาคือเต็ก เราใช้ไม้ไผ่ทำภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ แม้กระทั่งไม้กลัด หรือไม้จิ้มของชนเคี้ยว แม้เมื่อตอนเวลาตาย ขวมนิยมบางต้นก็นำไม้ไผ่มาทำเผือกห่อศพเป็นต้น

ในส่วนที่เกี่ยวกับประโยชน์ทางอุตสาหกรรมปัจจุบันของโลกในยุคอุตสาหกรรมนี้ ไม้ไผ่ก็มีบทบาทสำคัญในการช่วยแก้วิกฤติการณ์นี้ได้ โดยการนำเอาไม้ไผ่มาต้มเอาเยื่อไม้ไปทำกระดาษ ดังที่พำนักอยู่ที่โรงงานบางปะอิน ซึ่งก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ในทางปรัชญาและทางศิลปะ ไผ่ก็มีบทบาทเข้าไปเกี่ยวข้องกับไม่น้อย ทางปรัชญาจีนถือว่าไผ่เป็นแบบอย่างของจริยวัตรที่สุภาพชนควรยึดถือ เช่น มีข้อปลั่งงอสม่ำเสมอไม่ว่าสิ่งแวดล้อมดินฟ้าอากาศจะเป็นเช่นไร มีความอ่อนแอตามเหตุการณ์ของแรงลม เป็นสัญลักษณ์ของความมีอายุยืนนานและเจริญงอกงาม เป็นตัวอย่างแห่งความสามัคคีปกป้องพิทักษ์ผู้ที่อ่อนแอให้มีความแข็งแรงและขยายรากฐานให้กว้างใหญ่ไพศาลแน่นอนหาเป็นบึกแผ่น ส่วนของรากก็เป็นยาและเครื่องประดับ หน่ออ่อนเป็นอาหาร ลำต้นใช้ในงานและนำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องดนตรีก่อให้เกิดความชุ่มชื่นบันเทิงใจแก่ผู้ได้ยินได้ฟัง แม้แต่ใบก็เอามาทำของหรือขนมได้

ในภาวะที่เหตุการณ์รอบตัวเรา มีแต่ความผันผวนนี้ หากนักศึกษาเดินผ่านหรือเข้าไปนั่งพักใต้ร่มกอไผ่ในบริเวณมหาวิทยาลัยของเรา ผู้เขียนใคร่ชวนให้คิดคำนึงถึงลักษณะทางปรัชญาธรรมบางอย่างที่อาจเปรียบเทียบกับกอไผ่เห็นดังเช่นการทอศตวรรษให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและผู้อื่น ความสามัคคีในหมู่เหล่า ความเหนียวแน่นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไผ่ถ้าให้ประพาศคิดเป็น "ไผ่ล่อกล่อ" ก็มีแต่ความเกะกะขัดขวางความสวยงามของลุ่ม และวังแคจะทำให้ผู้อื่นดูหมิ่นและอยากทำลาย ฉะนั้นไผ่จึงงั้นนั้น

ณพพร คำวงศ์
ภาควิชาชีววิทยา
คณะวิทยาศาสตร์

ร.ร.0601.033.0332/2517.03.47 [003-004]

พรรณนาจากนักศึกษา

“นิสิตนักศึกษาเป็นทั้งผู้สร้างและผู้ทำลาย”

มีคนเคยกล่าวว่า เมื่อภัยมาถึงตัวมันไม่เคยเตือนเวลาล่วงหน้าเลย ในขณะที่วิกฤติการณ์ของบ้านเมืองขณะนี้ มองดูอย่างผิวเผินเราก็อาจจะเห็นว่าสงบเรียบร้อย แต่มองให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นกว่าเต็มแล้ว ความหมายของชาติกำลังแผ่ปกคลุมไปทั่วทุกหย่อมหญ้า จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนี้บางสิ่งบางอย่างก็เป็นการสร้างสรรคของนิสิตนักศึกษา บางสถานการณ์ก็เป็นการทำลายความมั่นคงและความสามัคคีของชาติ มันอยู่ที่ดุลพินิจหรืออุดมการณ์ของแต่ละบุคคลว่าคนคิดจะเป็นผู้สร้างหรือผู้ทำลาย

ข่าวคราวเรื่องข้าวของแพง พ้อคำกักตุนสินค้า คนขายพยายามหาวิธีทำกำไรในการขายให้ได้ราคามากที่สุด มันเป็นช่วงความเดือดร้อนของชาวบ้านผู้ยากจน สินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคมีราคาสูงขึ้นอย่างน่าใจหาย เสียงโอดครวญและเสียงเรียกร้องให้รัฐบาลหรือผู้เกี่ยวข้องเข้าแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อบรรเทาความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ นานา คับขันอย่างไม่ขาดสาย ซึ่งหมคนหนทางที่รัฐบาลจะเข้าแก้ไข แม้แต่นิสิตนักศึกษาที่พยายามจะเข้าช่วยก็ไม่สามารถทำให้เหตุการณ์ดีขึ้นได้ แต่ก็พอจะมีทางดำเรวลงมาที่ศึกษาหาวิธีกัน ลอภคิตุสิดิว่า นิสิตนักศึกษาคณะธรรมศาสตร์ เป็นลูกค้ำเหล่าใคร จะคอยได้อย่างง่าย ๆ ส่วนมากมาจากครอบครัวพ้อคำผู้ร่ำรวย มาจากนายทุนผู้คุมเศรษฐกิจของชาติ มาจากครอบครัวข้าราชการ ท่านอาจจะถามว่ามันเกี่ยวอะไรกับพวกเขาเหล่านั้น ท่านจงคิดดู ในเมื่อเพื่อน ๆ ของเราในรั้วมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งกำลังจะหาชีวิตและแนวทางเดินของบ้านเมืองดำเนินแก่ไม่แคบธรรมและสังคมส่วนรวม ก็สามารอดพ้นทุกข์พ้อแม่ญาติพี่น้องผู้กุมอำนาจเศรษฐกิจและอำนาจการเงินให้เดินร่วมทางในอุดมคติและเป้าหมายในการสร้างชาติได้โดยให้ตระหนักว่าถ้ามันคนยากจนเขาเหลือออกเมื่อใด เขาจะลุกขึ้นมาเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรม เขาจะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อการอยู่รอดของครอบครัว ดังเช่นที่เขมรและอินเดียน ราษฎรได้อพยพหนีมาปล้นเอาอาหารและเงินทองจากบ้านค้าต่าง ๆ เสียคตคงต้องไหลทาดแผ่นดิน ชีวิตของพี่น้องร่วมชาติต้องมามีพ้นกันเอง ข้าพเจ้าทนนไม่ได้ที่จะเห็นแม่น้ำเจ้าพระยากลายเป็นสีเลือด เสียงร้องวันทศจะแทนเสียงคนครีที่ทนมั่วสวดสังคนใช้โศกเค้น ท่านจะยอมให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นในบ้านเกิดเมืองนอนของท่านหรือ ถ้าท่านไม่ยอมเห็นสิ่งเหล่านี้เป็นจริงเมื่อท่านมีกำลัง จงพูดเชือดเฉือนลงไปในจิตใจของผู้ที่กตกรี้ ถ้าท่านมีพลัง จงรวบรวมพลังความดีเข้าبابัดทุกขภัยให้เกิดสุขแก่ปวงชนผู้ยากไร้ ถ้าท่านมีอิทธิพล จงใช้อิทธิพลนั้นสร้างสรรคความเจริญไกลให้แก่ชาติ ถ้าท่านมีอุดมคติ จงใช้อุดมคตินั้นสร้างเสริมยุชนให้รักชาติยิ่งกว่ารักตัวเอง

ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาแห่งการทำสงครามจิตวิทยา ศักดิ์ประชาชนกำลังเกิดขึ้น คู่แข่งการเมืองระหว่าง

อ่านต่อหน้า ๔

ขอเชิญอาจารย์และนักศึกษา ม.ร. ทุกท่านร่วมเขียนบทความสั้นๆ มาลงคอลัมน์นี้ โดยส่งจดหมายมาส่งกรมการวิทยุและทุก ๆ ด้านเกี่ยวกับเมืองไทย ทั้งชีวิตประจำวัน อาชีพ เศรษฐกิจ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ฯลฯ ตลอดจนเกร็ดความรู้อื่น ๆ ที่เป็นจริงและเชื่อถือได้

น้ำพุร้อน “โป่งเดือด”

ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านหนึ่งเคยให้ความรู้แก่ผู้เขียนว่า โครงสร้างของผิวดินและชั้นหินแถบบริเวณ อ. เชียงดาว จ. เชียงใหม่แสดงลักษณะให้เห็นว่าดินแดนภาคเหนือของประเทศไทยเวลานั้นเคยประกอบไปด้วยกลุ่มภูเขาไฟในอดีตกาล เหตุผลที่ผู้เขียนมีเพิ่มเติมก็คือจะสังเกตได้ว่ามีบ่อน้ำร้อนธรรมชาติอยู่หลายแห่งในภาคเหนือ เช่นที่ อ.ฝาง อ.แม่แจ่ม ใน จ. เชียงใหม่ และที่ จ. เชียงราย เป็นต้น ส่วนที่ยังสำรวจไม่พบเข้าใจว่ายังมีอีกมากแห่ง

ภูเขาไฟนั้นจะพ่นหินละลายออกมาเป็น lava แต่ส่วนหลอมเหลวที่ยังระอุอยู่ภายในผิวพิภพเรียกว่า magma ถ้าธารน้ำเดือดไปติดพบกับส่วนของเจ้า magma ที่จุดใดอย่างเบา ๆ ณ จุดนั้นก็จะเกิดพลังงานจนผลึกหินหาช่องทางไหลออกสู่ผิวดินเป็น geyser (น้ำพุร้อน) หรือถ้ามันปะทะกันอย่างแรงก็อาจถึงขั้นเกิดการระเบิดขึ้นอีกก็ได้ ผู้เขียนเคยเอาเช่นนี้

ในฐานะชาว ม.ร.ผู้หนึ่ง ผู้เขียนรู้สึกภูมิใจในน้ำพุที่สูงส่งอันเป็นสัญลักษณ์ของ ม.ร. ในลำดับรองลงไปจากอนุสาวรีย์พ้อชนฯ ยิ่งนัก เพราะน้ำพุของ ม.ร. ให้ความสดชื่นแก่จิตใจอย่างวิเศษสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะที่ผู้เขียนเพิ่งหลุดพ้นออกมาจากห้องสอบใหม่ๆ เป็นต้น ดังนั้นผู้เขียนจึงใคร่ขอแนะนำให้เพื่อน นศ. ม.ร. ได้รู้จักกับน้ำพุร้อนธรรมชาติ “โป่งเดือด” อันสวยสดงดงามน่าสนใจยิ่งของภาคเหนือ ณ ที่บ้านแม่แฮะ ต. บ้านแม่ อ. แม่แตง จ. เชียงใหม่บ้าง ถ้าชาว ม.ร. ท่านใดสนใจอยากไปชมโปรดแวะเตรียม—

ยานพาหนะ รถยนต์ที่พลังสูงพอสมควร สภาพต้องเป็นที่ไว้วางใจได้ เพราะจะต้องวิ่งขึ้นเขาสูงๆ หลากหลายเทือก

อุปกรณ์จำเป็น รองเท้าผ้าใบ มีคณีนป่าเช่นใบวี กล้องถ่ายภาพและเลนส์ wide-angle (ถ้ามี) และมีบันทึกไปด้วยบ้างก็ดี

การเดินทาง ดำริเริ่มต้นจาก จ. เชียงใหม่ควรออกเดินทางแต่เช้าครู่ ขับรถไปตามถนน ช.ม.—ฝาง จาก ช.ม. ไปประมาณ 35 ก.ม. จะถึง ต. บ้านแม่มาลัย อ. แม่แตง (หมื่นสังเกตบ้ายข้างทาง) เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนน รพช. (แม่แตง—ปาย) ระยะนี้รถของท่านจะวิ่งผ่านเทือกเขาสูงชันหลายเทือก และทางจะคดเคี้ยววกวนไปมาจำต้องขับด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ เมื่อผ่านหมู่บ้านบ้านแม่ซึ่งเป็นแหล่งสวนใบชาและเมี่ยงอันมีชื่อเสียงของเชียงใหม่แล้ว อีกไม่กี่สิบก.ม. ท่าน

ก็จะถึงหมู่บ้านแม่แฮะ ณ ที่นั่นท่านก็ควรประยุกต์หลักการมนุษยสัมพันธ์ให้เป็นประโยชน์ โดยการอุดหนุนร้านค้าเครื่องคั้นของชาวบ้านที่นั่นบ้าง วิสาดะกับใครต่อใครพอสมควรแล้วก็จ้างวานเฝ้าสวนที่ค่อนข้างแล้วพ่นพ่นในดินนั้นให้นำทางพาท่านเดินเข้าไปชม “โป่งเดือด” (เป็นถ้ำที่ชาวบ้านเรียกกัน) และให้ท่านนั่งเฝ้าตามอริยาถัย

จากนั้นไปท่านจะต้องเดินเท้าเข้าป่าขึ้นเขาองห้วยไปเรื่อยๆ ประมาณ 5 1/2 ก.ม. (ผู้เขียนจำเดินโดยไม่หยุดพักเลยใช้เวลา 55 นาทีพอดีพอดี) ระหว่างที่ข้ามลำห้วยท่านอาจต้องไต่ไปบนสะพาน (ชาวบ้านเรียก “ขัว”) ที่พาดข้ามน้ำ โดยใช้ไม้เล็ก ๆ ท่อนเดียวและไม่มีการวางไม้จับแถมภาวกรรมจำเป็น (สวมรองเท้าผ้าใบในกรณี) บางครั้งก็ต้องใช้ไม้ค้ำกิ่งไม้ถากถางสิ่งกีดขวางด้วย ฯลฯ แต่ความวายทางจะมีคณินะขามบ่อ้ม (Phyllanthus emblica, Linn.) ซึ่งจะออกผลเสมอในหน้าแล้ง แกกอกแห้งได้จะจัดนัก และขณะเดินอยู่บนไหล่เขาควรจินตนาการถึงบรรพชาภาคเทือกเขาพระคิระโนในเรื่อง “เพชรพระอุมา” ของ “พนมเทียน” ประกอบไปด้วยจะช่วยให้เพลิดเพลินไม่เหน็ดเหนื่อยนัก

หนึ่งชั่วโมงผ่านไปแล้ว แม้ว่าท่านจะเริ่มหอบหายใจถี่เร็วก็ตาม แต่พอเมื่อบรรพบุรุษที่หมายท่านก็จะรู้สึกสดชื่นอย่างบอกไม่ถูกเมื่อประจักษ์ในความงามของทิวทัศน์ธรรมชาติเหมือนผืน เบื้องหน้าท่านจะเป็น crater ซึ่งมีพื้นที่ประมาณขนาดสนามฟุตบอลมาตรฐานหนึ่งสนามล้อมรอบด้วยเทือกเขาไฟดูน้อยจนมองดูมีลักษณะเหมือนกับกาน้ำชาอ่างใบหมึกใบหนึ่ง พื้นของ crater เป็นลานหญ้าขึ้นสลับแซมกับโศกหินย่อม ๆ กระจุกกระจุกโดยไม่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นปะปนอยู่เลยและจะได้ยินเสียงน้ำดังซัดเซนองระลอกอยู่ในหุบเขานั้น ซอนดูภาพพรรณนาเป็นภาพพจน์เพียงว่า

“คืออากาศสด เหมือนอาสน์ถาวราวเรียง
น้ำเซาะเสนาะเสียง สดับเพียงสำเนียงพวง” (ผู้เขียน)

เมื่อท่านเดินลัดเลาะลงสู่บ่อถึงพื้น crater ก็จะเห็นบ่อน้ำพุร้อน 2 แห่งอยู่ห่างกันพอสมควร มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 8 เมตร และ 6 เมตรตามลำดับ ทั้ง 2 แห่งจะมีน้ำพุ (spout of water) พุ่งขึ้นเป็นระยะๆ 1—2 นาทีอย่างสม่ำเสมอ ความสูงที่พุ่งขึ้นจะโคจรราวๆ 2—4 เมตร และมีกลิ่นแก๊สกำมะถันส่วนใหญ่มาก ถ้าอากาศหนาวเย็นจัดเช่นยามเช้า จะทำให้เกิดละอองไอน้ำพุ่งขาวเต็มไปทั่วทั้ง crater สวยงามน่าบันทึกภาพนักหนา ขอแนะนำว่าฤดูกาลที่จะไปชมควรเป็นหน้าหนาวคาบเกี่ยวกับหน้าแล้ง เพราะหน้าฝนดินบนเขาลำบากทางเดิน และข้ามลำห้วยได้

อ่านต่อหน้า ๔

